

Javaslat a Sümeg Helyi Értéktárba történő felvételhez

I.) A javaslattevő adatai:

1. A javaslatot benyújtó (személy/ intézmény/ szervezet/ vállalkozás) neve:
Adorján Gézáné
2. A javaslatot benyújtó személy vagy kapcsolattartó adatai:
Név: Adorján Gézáné
Cím: 8330 Sümeg, Halász L. u. 9.
Tel: 06-87/351-229
E-mail: -

II.) A települési érték adatai:

1. A települési érték megnevezése:

SÜMEGI FERENC ÉLETÚTJA

2. A települési érték kategóriák szerinti besorolása:

- ☐ Agrár- és élelmiszergazdaság
- ☐ Egészség és életmód
- ☐ Épített környezet
- ☐ Ipari és műszaki megoldások
- ☐ Kulturális örökség
- ☐ Sport
- ☐ Természeti környezet
- ☐ Turizmus

3. A települési érték fellelhetőségének helye: (Sümeg – A beadványhoz forrásként használtam Adorján Géza hagyatékában található újságkivágatokat, fényképeket.)

4. A települési érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása (a sorok bővíthetők)

Sümegi Ferenc

A sümegi fúvószenekar tagja 1928. január 29.-én született Sümegen és 2005. március 4.-én halt meg Tapolcán. Édesapja Badics János kezdeményezte a család nevének megváltoztatását. Iskoláit Sümegben végezte, majd ácsmesterséget tanult. Ácssegédként dolgozott Erdélyben, ahonnan rövid időre hadifogságba került Németországba. Hazatérése után a Bakonyi Bauxitbánya Vállalatnál külszíni ácsként, majd súlyos térd sérülése után nyugdíjazásáig az asztalosműhelyben dolgozott

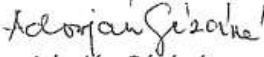
1941 óta tagja az 1934-ben alakult Levente zenekarnak, az ötvenes években a szolnoki repülőtisztiskola zenekarában is játszott. Emlékei közé tartozik, hogy egy Honvéd meccs előtt is játszottak, majd az öltözőben válthattak néhány szót Puskás Öcsivel is.

Sümeg Város Fúvószenekarának 67 évig volt tagja! Ez önmagában is elévülhetetlen érdem! De nemcsak egyszerűen a rézfúvós hangszer kiváló művelője volt, hanem a zenekar életének, átalakulásainak is meghatározó jelentőségű alakja. Bátyja, Sümegi János példája nyomán került a zenekarba, de hatására a család 7 tagja is játszott a zenekarban. Részes volt a háború utáni küzdelmes átalakulásoknak, rendszeresen foglalkozott a fiatal utánpótlás hangszeres oktatásával, sőt szükség esetén vezényelte is a zenekart. E hosszú idő alatt 4 karnagy munkáját segítette soha nem lankadó lelkesedéssel, a zenekar mindeneként a közösség meghatározó alakja volt, mindenki szeretett Feri bácsija, miközben pontos, precíz, kottahű játékát mindenki elismerte. De fogékony volt a modernebb hangzású darabokra is, zsigereiben volt a muzsika. A zenekarral kétszer járt Aichtalban, Sümeg testvérvárosában, ahol nagy sikerben, örömben volt része. 1996-ban a Városi Fúvószenekar művészeti vezetőjeként végzett tevékenységéért Kisfaludy díjban részesült.

Művészi hajlama nemcsak a zenében, hanem a népi fafaragásban is megnyilvánult. Erdélyi, csíkszeredai munkája során figyelt fel az ottani szép faragásokra. Nem csupán ács volt, hanem a fát is saját elképzelései, ötletei alapján művelte meg, s teremtett számos csodálatos mesterművet: állatfigurákat, ládákat, tálasokat, faragott botokat, láncokat, amelyekből sokat elajándékozott. Felesége, Renk Emília jó ízlésű, amatőr festő volt, akivel közös kiállításon mutatkoztak be Sümegben a Ramassetter iskola jeles évfordulóján és 2000-ben Győrben egy, a gyermekeik által szervezett bemutatón

Feri bácsi hosszú pályafutását végigkísérte a zene. A zenekar tagjai felnéztek rá, komoly tudásával, tapasztalatával, szerénységével sokak példaképe volt, amely alapján helyet érdemel a városi értéktárban.

Kisfaludy Kör titkára:

Adorján Géza

5. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett (a sorok bővíthetők)

Sümegi Ferenc hosszú pályafutását végigkísérte a zene. A zenekar tagjai felnéztek rá, komoly tudásával, tapasztalatával, szerénységével sokak példaképe volt, amely alapján helyet érdemel a városi értéktárban.

6. A települési értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (honlapok, kiadványok):

A beadványhoz forrásként használtam Adorján Géza hagyatékában található újságkivágatokat, fényképeket. Ezeket alább beszkenelve mellékelem.

III.) Mellékletek:

1. A települési érték fényképe vagy audiovizuális dokumentációja (film, videó)
2. A javaslatot támogató és ajánlólevelek*

*Megyei Értéktárba való delegáláshoz szükséges.

Örömteli és megható találkozások, hal könnyező, hal nevető idős emberek, anekdotázás, emlékezés így zajlott a vasárnap délelőtt a sümegi művelődési házban. A város fúvószenekara köszöntötte alapításának 50. évfordulóját.

Fél évszázad! Sorkadi Nagy Antalnéval, a ház igazgatójával nézegettük a megöröszült képeket. 21-en vannak a muzsikások, hangszer a kezükben.

Tizen-mást is itt voltak közülük, aki él, mind eljött.

Az ünnepen névsorolvasást is tartottak. 50 esztendő alatt 110-en muzsikáltak az együttesben, s közülük 80-an vólazoltak „jelelnet”, amikor a nevük elhangzott. Akadt, aki csak így ismert a másikra 40 év távollét után, mások viszont boldogan közönségtől azonnal egymást. Az alapító kamoragy, a 90-es évei körül járó Agoston Imre, megható levelel üdvözölte egykori csapattát, előjönni már nem tudott.

A kezdeti éveket idázzuk meg Sümegi Ferencel, aki nem egyszerűen tagja az együttesnek, 46 éve játszik különböző hangszereken, sose káranagy jó ideje, s mellesleg tagja annak a Sümegi-dinasz-

A sümegi zenekart Adorján Géza vezényli.

tiának, amely az idők folyamán hét zenészt adott a sümegi vezetbandának.

—Bátyám, János, ma is a zenekar oszlopa, s ő az egyetlen, még mindig játszó alapító tag. Az én muzsikust voltom is úgy kezdődött, hogy ő hozta a hangszert, azután kézbe vettem, s mindjárt meg is tudtam szólaltatni. Tízéves koromban már én fújtam a trombitát a kirándulásokon, s különféle szerepekre sokszor esküdtek az iskolából.

—Hogy jött létre annak idején az együttes?

—Sümegen mindig is volt kulturális érdeklődés, de azért sokat számított, hogy 1934-ben kezdődött a leventemozga-

lom. Akki a zenekarban jót szott, az kibővíthetőt alola. Így aztán sok fiatal vállalkozott rá, s az érdekes az volt, hogy Agoston Imre, aki kántorként vezette az együttest, nem játszott semmilyen fúvós hangszeren.

Ünnepok, versenyekek abban az időben már nem múltak el Sümegen a zenekar játéka nélkül, még a háború alatt is zenéltek.

—Akkor nehezedett meg a sorunk, amikor 47-48 táján kezdett kialakulni a kámyéken a nagypár, s a fiatalok elmentek dolgozni innen. Aztán Varga Lajos bíró — későbbi tanácselnök — adott 50 ezer

forintot ruhóra meg hangszere, amivel újrakezdhetők, de akkor is eléggé akadózva ment. Újabb lökést az adott, amikor 1958 táján zenekarkutatás kezdődött Sümegen, s 1968-ban folyk az egységes, szervezett munka.

Ebben a nehéz időszakban — 1944-től egészen 72-ig — Horváth László, a sümegi zenei élet mindenese vezette az együttest, majd Adorján Géza vette át a stafétabotot, újabb magoslatok felé irányítva a zenekart.

—Most heti két próbával dolgozunk, s tízévestől, 63-ig öreg és fiatal egyformán van közöttünk.

—Énhat kárjuk észhangot teremteni?

—A gyerekek hallgatnak ránk, nincs generációs probléma. Inkább az a baj, hogy a ember kivételével bizonyilag gyenge a hangszertudás, a számok egy részét gyakran újra kell tanulni, s az az öngyektől komoly többletmunkát követel, hiszen ők segit a fiatalokot.

—Milyennek látja a jövőt?

—Igazi megoldást az hozna, ha Sümeg zenekarkutatásba, s rendezessé válna az utánpótlás képzése. Ha mi, öregek, kiesünk, elég nehéz lesz a helyzet.

Tény: az „öregék” nemcsak a szakmai tudást képviselik, hanem őrzik a hagyományt, a közösségi szellemet, azt a bizonyos lángot is.

—Az eredményekhez azért szükség volt arra is, hogy a vezetési támogatásan bennin-

ket. Ezt a támogatást a jubileumi ünnepségen is érezhették a zenekar tagjai. Gruber Ernő, a sümegi partbizottság titkára, meleg szavakkal méltatta az elhelt 50 évet, s a közönség hangján túl kiüntetések is ötvújlatok. Adorján Géza a Veszprém megyeiért kitüntető jelvény anyy fokrátot kapta, lábban vehettek át társadalmi munkáért járó elismerést, s magát a kollektívát is „Kiváló társadalmi munkáért” plakettel jutalmazta a néprönt országos tanácsa.

Hogy is közírhette volna meg az együttes, mint muzsikával, s est holta-lábo, bönki megalkapíthatat az a levevényeg, a társas zenés, s közösségre töltés öröme önmagában hardy jutalmat.

Csingröber János

NAPLO — 1984. június 8., péntek — 5

1994

A fafaragó sümegi rézfúvós

Sümegi Ferenc Sümeg zenekarának egyik legrégebbi rézfúvósa és ismert fafaragó. A saját öröme és szórakozására farag, de nyaranta mestertáborokban örömmel adja át tudását az érdeklődő fiataloknak. Acsként ment nyugdíjba 1985-ben.

– Szolnokon töltöttem a katonaidőmet, mikor a repülőszti iskola zenekarába kerültem rézfúvósként. Előtte már a leventénél is játszottam. A sümegi együttesnek 1941-től vagyok tagja. Az akkori tagok közül még tízen élünk, de többségük kora vagy betegsége miatt már ritkán fogja kezébe hangszerét. Családunkból heten voltak tagjai a zenekarnak – emlékezik.

Mestere Erdélyben vállalt munkát 1944-ben. Őt, a fiatal ácsot is magával hívta. Csíkszeredán dolgoztak, ahol csodálatos faragványokat látott. Ekkor még nem gondolta, hogy egyszer ő készíti majd ilyeneket. Az oroszok bejövetele után lovas kocsira rakták a drágább szerzőmunkát és elindultak hazafelé.

Gyergyószentmiklósig gyalog tették meg a hosszú utat, onnan egy menekülteket szállító vonattal utaztak Budapestig. A következő év januárjában Németországban amerikai hadifogságba esett. Keservesen teltek a napok annak ellenére, hogy enni rendszeresen kaptak, és nem is dolgoztak. Azt ígérték, a karácsonyt már mindenki otthon töltheti. Az ünnep előtti napokban elvitték a vasútállomásra a hadifoglyokat, de vonatot nem kaptak. Így egy hónapig még a tábor lakói maradtak.

Sümegi Ferenc sok szép, ma is szívesen felidézett élményt köszönhet zenészmúltjának. 1948 tájékán is virágzott a falunapmozgalom. A programokat a járási jegyző szervezte, a zenekar szinte minden hétvégén fellépett valahol. A katonaságnál díszszemléken játszottak. Sümegi Ferenc közelről látta Vorosilovot és sok más híres katonai vezetőt. Megismerte az orosz népzene és néptáncot, fellelhető élménye a száztagú harmonikaegyüttes muzsikája. Egy Honvéd-mecse előtt is felkérték a zenekart, hogy játsszon

néhány vidám dalt. Utána bementek az öltözőbe, ahol váltottak néhány szót Puskás Öcsivel. – Olyan magas volt, mint én – idézte.

Ma is oszlopos tagja a zenészgárdának. Tavaly 5–6 fellépésük volt, az idén még csak kettő. Valószínű, felkerik őket augusztus 20-án is. Leggyakrabban a városi ünnepek hangulatát emelik játékaikkal, de hívták őket nyugdíjas-találkozókra és az úrnapi körmenetre is. Sümegi Ferenc kétszer járt Sümeg németországi testvérvárosában, Aichtalban, több családdal azóta is gyakran váltanak levelet. A testvérváros zenekaráról hangszereket kaptak ajándékba.

Nyugdíjazása után egy évig gerincbántalmai miatt kímélnie kellett magát. Nehezen bírta a télet, egyszer kisunokájával sétált, mikor kezükbe került egy darab fa. Elkezdte zsebkéssel faragni. Majd faragott egy kis virágot. A közelben lefelészett egy csikó. Azt is megpróbálta megörökíteni. Aztán jött a többi ötlet – mutatja faragásait. A padlástéri szoba – ahol beszélgetünk – közepén népi motívumokkal díszített asztal áll négy székkal. A ládára rá van véve a készítő monogramja és a készítés éve. A falon a régi korok hangulatát idéző tárlat látható. Mindezek elkészítése a házigazdának több mint egy évebe telt. A motívumok nem köthetők egyetlen táj hagyományaihoz sem. Alkotója saját fantáziájából merítette azokat. Hatalmas saját faragási botgyűjteménye is van. Az egyiknek markolata kígyót mintáz, a másik medvét, de van emberfejet és egyéb élőlényt ábrázoló is. Nem kis büszkeséggel mutatja a majd egy méter hosszú láncot, amit egy darabban faragott ki. Lent a műhelyben megvan minden szerszám, ami a faragáshoz szükséges. A polcon szakkönyvek sorakoznak.

A szobák falain csendéletek, portrék lógnak.

Feleségem munkái – mondja. Az ő fantáziája és kézügyessége felülmúlja az enyémet. Nagyszerű színészke van.

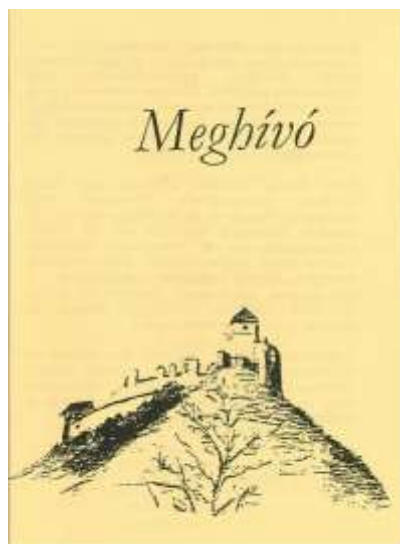
Két gyermeke és négy unokája van, fia Győrben, lánya Miskolcon él családjával. Sok faragását ajándékozza nekik látogatásaik alkalmával. Reméli, akkora örömet szerez vele nekik, amekkora örömmel ő készítette.

tisler

Sümegi Ferenc napjai a zene és a faragás jegyében telnek

1996.	Kisfaludy Sándor Emlékplakett	Nemes Gyula	A néptánc csoportért végzett lelkiismeretes munkájáért.
		Rédey Gábor	A város történelmi hagyományainak ápolásáért.
		Sümei Ferenc	A Városi Fúvószenekar művészeti vezetőjeként végzett tevékenységéért.
		Dr. Végvári Lajos	Művészettörténészként tanulmányok sokaságával tisztelt Sümeg értékei előtt.
	Ramassetter Vince Emlékplakett	Fülöp Józsefné	A város életében tanácsagként is végzett munkájáért.
		Papp Imre	A város idegenforgalmi és kulturális életének gyarapításáért.
		Pék Róbert	Vállalkozása által a város életében tett tevékenységéért.
		Tóth Tamás	Tanácsagként és az önkormányzati életben betöltött kiemelkedő szerepéért.
	Díszpolgári cím	Dr. István Lajos	A gimnázium öregdiákja, tudományos munkásságával európai hírnevet szerzett.
		Kailash Sharma	Az aichtali partnervárosi kapcsolat elmélyítéséért.

Renk Emília Győrben született 1930-ban. Édesanyja korai halála után, öt éves korában került Sümegre nevelőszülőkhöz, ahol sajátjukként szerették. Sümegben találta meg életét párját, 1951-ben férjhez ment Sümegi Ferenchez, családot alapítottak. Nem voltak gondok, de lelkiükben szabadság és boldogság neveltek két gyermeket.

Renk Emília művein antológiák már fiatal korában megjelentek. Törekvést férje támogatja, hiszen ő is művészet szerető, és kedvelő. Valóságos művészet volt az életük, hétköznapiak és az ünnepek egyaránt. Csodás ételek, egyjéri receptek, kőés, horgolás, mindig valami újdonság, meglepetés a gyerekeknek, unokáknak. Naponta új és új alkotások születnek, sokasággal kitölti az alkotás, a munka, a festés látni.

Egészsége sajnos ma már nem engedi az alkotásban. Képzni megint a „művészt”. Ennél a kiállításnál álmodott mutatja be, bizonyítva, hogy az egyszerű ember, egy háziasasszony is alkothat örök, maradandó művet.

Renk Emília 70. születésnapja alkalmából kezdeményezték ezt a kiállítást férje, gyermekei, és unokái szeretettel.

A Balázs Béla Alakalom Művelődési Központ és a Marcalbányai Nyugdíjasok Helyi Önkormányzata
Ötlet és kiállítás

RENK EMÍLIA
Sümegben élő festő

kiállításának megnyitójára

2000. május 4-én 15 órára
a Marcalbányai Nyugdíjasok Helyi Önkormányzatánál

A kiállítást megnyitja:

Hegyi Zoltán
önkormányzati képviselő

A kiállításra Sümegi Ferenc felhívásával is megváltatunk.

A kiállítás látogatható:

2000. május 4-én - június 1-ig minden szombat 15-18 óráig
szombat délután 14-16 óráig
19024 Győr, Isten u. 76. 06-96 429 033 /

A SÜMEG VÁROSI FÚVÓSZENEKAR 70 ÉVE

A városi fúvószenekar 1934-ben alakult meg, de a szervezése már egy évvel előtte megkezdődött.

A levelezőzenekarként létrejött egyesületből már csak hárman élnek. Egyik alapító tagot, Csepregi Józsefet köszönhetjük köreinkben.

A zenekar megalakításában civilként segítettek: Lengyel dr. és Mózner fényképész.

A zenészek oktatói: Ágoston Imre kántor mint karmester

Kremiczky Sándor katonazenész a rézfúvósokat,

Szűcs József szabó, aki tárogatón is játszott,

a fúfúvósokat

Végvári János - Végvári prof. Édesapja - a dobosokat

Oktatta

Végvári prof. is játszott a zenekarban fúvólán

A levelezőzenekar célja: nemzeti és egyházi ünnepek színvonalának emelése ill. a levétek fogadása: a zenekar megalakulásakor 24 főből állt. Tagjai nem katonai kiképzéseken vettek részt. Az ő feladatuk a zenélés volt.

Évente megrendezték Sümegben a Járasi Levente Versenyt a Harasztón (a mai Volán telep helyén), amelyen a zenekar is fellépett.

Az 1940-es években katonai rendezvényeken játszottak magas fokon. A világháború idején egy darabig szünetelt a zenekar működése, mert többen meghaltak, vagy elköltöztek más városokba.

1946-ban Varga Lajos bíró és Ószkai Sándor katonazenész összehívta a megmaradt 15 főt és újraélesztette a fúvószenekart. Varga Lajos saját költségén (21.000 Ft-ért, ami akkor nagy összegnek számított) hangszereket vásárolt, igaz később a város ezt megtérítette neki.

A vezető karmester Horváth László zenetanár lett.

1946 - 48-ig nemzeti és egyházi ünnepeken, falunapokon és temetéseken zenéltek.

Az 50-es években a Földművelésügyi miniszter zenekara lett és együtt léptek fel a szimfonikus zenekarral.

A 60-as években ifjúsági (úttörő zenekar is működött)

1968-ban az akkori tanácselnök Gruber Ernő kezdeményezésére alakult ismét városi zenekarrá. A karmester továbbra is Horváth László lett, a zenekar vezetője pedig Sümei Ferenc.

Sümei Ferenc családjából 7 fő zenél a fúvósoknál: bátyja Sümei János 65 éven keresztül játszott (1934 - 1999-ig), az egész családnak életeleme volt a zenélés.

Mint városi zenekar, most már a Kisfaludy Művelődési Házban tartotta a próbáit, amiben sokat segített Mózner Géza Műv. Ház igazgató és Holló Miklós gazdasági.

Horváth László 1972-ig irányította a zenekart.

Ezután egy fiatal, lelkes, zenekadémiát végzett tanár, Adorján Géza vette át a vezető karnagyi munkát Sümei Ferenc kérésére. Aki egészen 1999-ig fizetés nélkül, társadalmi munkában vállalta a zenekar vezetését.

Ebben az időben az utánpótlás nevelése érdekében Úttörőzenekar is működött, ami 1977-ben a Megyei Fúvósversenyen szép helyezést ért el.

Továbbra is játszott városi, nemzeti, majd 1990-től ismét egyházi ünnepeken is.

Felléptek Aichtal testvérváros zenekarával is. Részt vettek 1999-ben az Aichtal-i fúvószenekari találkozón, ahol nagy sikerük volt.

1994-től a Városi Fúvószenekarral párhuzamosan működött az Ifjúsági Fúvószenekar a Zeneiskola keretében, Püspöki János vezetésével.

2002 áprilisában a Városi Zenekar jogutódjaként alakult meg a két zenekarból a Sümeg Városi Fúvószenekar Egyesület.

Sümeg, 2004. április 26.

Hetvenéves fúvószenekar

Egyre népszerűbb a sümegi együttes, most már külföldre is hívják őket

Az idei évben ünnepli fennállásának hetvenéves évfordulóját Sümeg Város Fúvószenekara. Az évforduló kapcsán Püspöki János rézfúvós-zenetanárral és karmesterrel, valamint a társulat régi tagjával, Németh Zsolttal beszélgettünk.

– A zenekar 1934-ben alakult meg 35 fővel és a második világháborúig különböző egyházi és állami ünnepeken mutatta meg magát, és természetesen részt vett a környező települések ünnepségein is – tudtam meg Németh Zsolttól, aki rengeteg régi adatot, információt gyűjtött össze a társulatról.

A háború után újra kellett szervezni a zenekart, ami már csak azért sem volt könnyű, mert a hangszerpark nagy része megsemmisült. A nehézségek ellenére tovább működtek, a sümegi üzemek, gyárak segítségével, illetve az akkori városi vezetők is támogatták őket. Az 1960-as években már széles körben ismerték a fúvósokat, akiket már ekkor Sümegi Ferenc irányított. 1972-ben került zenetanárként Sümegre Adorján Géza, aki nagyban hozzájárult az együttes fejlődéséhez. Az Ady Endre Általános Iskolában üttörőzenekart szervezett, s ezzel párhuzamosan a Ramassetter iskolában Bebesi József és Horváth László tanárok vezetésével is üttörőzenekar jött létre. Ez a két, fiatalokból álló csoport fel-

Hetvenesztendős a jelenleg harmincnyolc tagú sümegi fúvószenekar. Az évfordulót vendégszerpléssel és a németekkel való közös koncerttel ünnepelték

pezsdítette a sümegi zenei életet. – Hagyományt teremtettünk a húsvéti feltámadási és úrnap körmeneten való részvétellel, de hívunk bennünket a környék falunapjaira s egyéb ünnepségekre, fúvóstalálkozókra Veszprém és Zala megyébe. Testvérvárosi kapcsolat révén jutottunk el 1999-ben a Németországi Aichtalba is. 2000-ben kissé átalakult a sümegi zenei élet, ami azt is magában foglalja, hogy 2002-ben Püspöki János zenetanár és

Sümegi Ferenc vezetésével átszerveződött a csoport és azóta Sümeg Város Zenekara néven lépünk fel mindenhol. – Püspöki János elmondta, a hetvenéves évfordulót május elsején ünnepelték, augusztusban pedig a német testvérvárosban, Aichtalban léptek fel, közösen az ottani muzsikusokkal. A harmincnyolc tagú zenekar legfiatalabb tagja tíz-, a legidősebb hetvenesztendős. – Nagyon odafigyelünk az utánpótlás biztosítására,

szerencsére nagyon sok tehetséges gyerek jár a sümegi zeneiskolába. Terveink között szerepel egy nagy fúvóstalálkozó megszervezése itt, Sümegen, ami maradandó élményt jelentene mindenkinek – tette hozzá a zenetanár.

A sümegi összeállítást
Tóth B. Zsuzsa és Szijártó János készítette.

Egy kisváros Nagy Embere

Hihetetlen nagy csend támadt körülöttünk. 2005. március 4-én jött a megmászhatatlan hír. 77 éves korában váratlanul elhunyt egy kvalitásában sokrétű, nagyszerű ember, a Városi Fúvószenekar Kisfaludy-díjas kiváló zenésze Sümegi Ferenc, mindenki „Feri bácsija”. Volna mit mondani, de nem bírunk megszólalni; dölnének belőlünk a szavak, mondatok – egyszerűen nem megy ... csak a dermedt csend, a feneketlen mélység, amit maga után hagyott. Hiszen e minap még együtt voltunk, nevetgélünk és persze próbáltunk, zenéltünk. És most?! ... csak állunk és mereven nézünk magunk elé a semmibe. A régi iskola szerint, ahogy szokta volt mondani Feri bácsi, kiváló művelője volt a rézfúvós hangszereknek. Pontos, precíz kotta hű játéka mindenki elismerte. Éltek a hangjegyek, melyeket előcsalogatott hangszereiből. Most már nem élnek – csak bennünk. Amúgy ez a határtalanul kedves és barátságos ember kompromisszumot nem ismerő, szigorú volt, a zenében az indulóktól kezdve a klasszikus szerzeményekig bezárólag. Régen kezdte ... még a háború előtt. Tevékenyen vett részt az idők során a zenekar vezetésében és újra szervezésében, hiszen több etapon ment keresztül a zenekar (előbb levante, majd városi). 2001-ben is átalakuláson esett át a zenekar. Ekkor is segített, szívesen jött hozzánk a próbákra. Nagyon szerette a gyerekeket és az ifjúságot. Meglett kora ellenére beült a sorainkba, ilyenkor gyökeresen megváltozott a játszandó mű. Csodálatosabb lett. Feri bácsi nagyon fogékony volt az „újra”, a modernebb hangzású és technikailag is mást igénylő előadási darabokra. Nem csodáljuk, hisz valahol a zsigérében volt a muzsika. Zenét kedvelő családban született és vitte végig egész életét e műfaj oltárán. Másik fontos foglalatalkodása a fafaragás volt. Csodálatos mesteralkotásokat készített. Vajon melyik volt az életeleme? Azt hiszem a kettő jól megfér egymás mellett és szorosan hangolódott össze, egyik a másikkal. 2002-ben a zenekar formát váltott és Sümeg Város Fúvószenekar Egyesületté alakult, amikor is Feri bácsit egyhangilag tiszteletbeli elnökségi taggá választottuk meg. Szerénysége itt is kidomborodott – szabadkozott. Így lett 2004-ben a sok vihart átélt zenekar immáron 70 éves, a jogutódlás folytán. 2004. májusában a zenekar jubileumi koncertjén a közönség frenetikus tapsal ismerte el addigi odaadó munkásságát és jutalmazta vezényletét. Majd ugyan ez megismétlődött Aichtal Sümeg német testvérvárosában „idegen” de zenekedvelő közönség előtt is. Emlékszem könnyes szemmel azt vallotta, hogy ilyen sikerben és örömben még nem volt része a zenekari pályafutása során.

Kint még mindig tél van. Hideg metsző szél tépdési a fák csupasz ágait. Szomorú mély fájdalom hasít lelkünkbe a szívünkbeli áradó mélységgel és szeretettel ötvözve búcsúunk emlékeit örökké megőrizve. Ő volt és lesz is, és mindig a mi Feri bácsink marad.

Sümegi Ferenc
mindenki Feri
bácsija közel
hatvan éven
keresztül
tevékenykedett
a hetvenéves
Sümegi Fúvós-
zenekarban.

A Városi Fúvószenekar
névében:

Püspöki János
karmester

Végleg elhallgatott a hangszer

Sümeg (tisler) – Egy szék
üresen marad a Városi Fú-
vószenekar próbáin. A leg-
idősebb zenész, Sümegi
Ferenc, ahogy a városban
mindenki ismerte, Feri bácsi
nincs többé.

Tavaly szeptemberben jár-
tunk nála. Már akkor tervezte,
tavasszal mit vet a kertjébe. El-
jött a tavasz, már nem gyönyör-
ködhet az éledő természetben, a
nyíló virágokban. Március ne-
gyedikén hunyt el, 77 éves korá-
ban. Tele volt tervekkel.

Életét végigkísérte a zene. Ti-
zenhárom évesen lett tagja a vá-
ros fúvószenekarának. Ekkor ta-
lán ő volt a legfiatalabb. Az
utóbbi években már ő volt a leg-
idősebb, mégis mindenkivel, a
tizenévesekkel is megtalálta a
közös hangot. A zenekar tagjai
felneveztek rá. Feri bácsi komoly
tudásával, tapasztalatával, sze-
rénységével sokak példaképe
volt. Hosszú zenei pályafutása
alatt Kodály Zoltánnal is talál-
kozott. Tavaly augusztusban
még a város németországi test-
vértelépülésén, Aichtalban sze-
repelt a zenekarral. Élvezte az
azonos érdeklődésűek társasá-
gát. Hetente próbákra járt. Sza-
bad idejében fafaragásokat ké-
szített. Állatfigurákat, botokat,
használati tárgyakat készített fá-
ból. Minden fadarabban meglát-
ta a formát, amit művészi szín-
vonalon hozott ki belőle.

Zenekari tevékenységét Kis-
faludy-díjjal ismerte el a város.
Halálával a zenekedvelő közön-
ség is szegényebb lett.